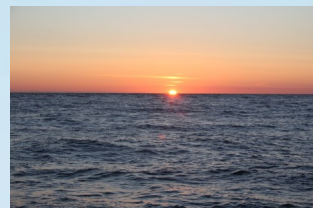
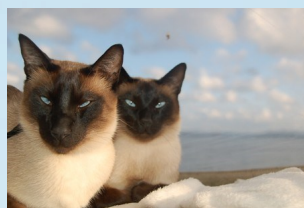

Reisverslag 15 Skadi World Tour

Sicilië – winter 2016-2017

Dachten we aanvankelijk dat vertrekkers overwinteren voor “boot op de kant”, of met Kerst thuis zijn, dan is ons bij vertrek uit Rome wel duidelijk geworden hoe noodzakelijk overwinteren is. De Middellandse Zee

kent snelle extremen. De onmiddellijk frequentere op-eenvolging daarvan vanaf oktober heeft ons niet alleen snel doen afzakken naar Ragusa maar ons ook doen begrijpen dat het zeilseizoen hier slechts 4 – 6 maanden duren kan. Dit werd beaamd door de ervaren Medzeilers. Dan kan je maar beter stilliggen; en stil lig je in Marina di Ragusa. Bovendien ligt Sicilië perfect t.a.v. de Med-routes. Kom je van de Griekse Eilanden dan is dit een perfecte stop, evenals voor vertrekkers die na de winter richting Corsica gaan of vanaf het Iberisch schiereiland komen.

Sicilië duizenden jaren cultuur

Op ongeveer 5 km² na is Sicilië net zo groot als België en het heeft een kustlijn van 1000 km. Sicilië is in het brandpunt van de Middellandse Zee gelegen en heeft diensgevolge veel culturele invloeden van diverse volkeren gekend. De desbetreffende volken hebben allen hun cultuurschatten achtergelaten en dat heeft op ons veel indruk gemaakt. Het eiland vormt zowel geologisch als fysisch-geografisch een voortzetting van het Apennijnse Schiereiland en is geologisch gezien dan ook eigenlijk geen eiland. Het landschap is sterk afwisselend, met klifachtige kusten, glooiende heuvels en akkers, wijn- en olijfgaarden, zoutvelden, kloven en ravijnen, rotskusten met kleine baaitjes en...de vulkaan Etna.

Land van contrasten.

Het land ademt geschiedenis. Wanneer je met de auto rijdt door het eenzame landschap rijdt, waan je je soms in een andere tijd. Je vraagt je af hoe de Grieken hun metropoli-tans in de heuvels konden bouwen en intensieve handel en welvaart konden creëren en je ziet in gedachte de kolonisten door het ruige land trekken. De archeologische vondsten in bijzonderheid en aantal zijn verbazingwekkend. Tegenover het dramatische prachtige landschap van Ragusa, het behoud van tradities en de trots op haar geschiedenis staan daar lijnrecht tegenover de mentaliteit aangaande verkeer, gebruik en vervuiling. Men heeft geaccepteerd dat dit zo is en dat het niet te veranderen is. Het vergt nieuwe

wetten op belasting en organisatie die er nooit kunnen komen. Die worden tegengehouden door leidinggevende belanghebbenden waar geld naar toe wordt geschoven. De maffia infiltreert in landbouw, vuilnis en constructie. Gebouwen worden met witgewassen geld klakkeloos neergekwakt en niet afgemaakt, het etiket biologisch wordt op niet-biologische wijn en groente producten geplakt en geëxporteerd en vuil wordt illegaal gestort in grotten, valleien en in de zee. Dat is goedkoper dan het te laten recyclen of verbranden en levert miljoenen aan subsidies op. Hele ongebruikte tomatenkwekerijen met plastic daken staan te verwaaien en het plastic ligt overal. Discipline is een begrip dat men – wat dát betreft- niet kent. Niemand maakt om een beetje vuil. Een mentaliteit die in één generatie niet te veranderen is, al zou men het al willen. Daarmee heeft direct te maken dat er zoveel loslopende honden en katten zijn, die op hun beurt de vervuiling groter maken door alles aan te vreten en open te rijten langs de wegen. Toch kan het anders want in Marina di Ragusa rijden de vuilniswagens af en aan. Een kustwandeling bracht ons een paar kilometer verderop in een gehucht dat in de zomer bloeit en waar we in een klein café koffiedronken. De zoon van de eigenaar vertelde ons dat de lokale bestuurders zelf mogen bepalen wat er met het gemeentegeld gebeurt; hijzelf beseftte wel dat toeristen houden van opgeruimdheid.

Relativeren

We reizen om de wereld waar we komen met andere ogen te gaan zien en te beseffen en te leren waardoor je je eigen landje meer gaat waarderen. Je ergert je aan sommige toestanden maar tegelijkertijd ga je inzien dat ook die manier van leven werkt en dat elke maatschappij met elk zijn eigen manier van functioneren zijn eigen oplossingen voor problemen heeft, elke inwoner op zijn eigen manier weet om te gaan met zijn omgeving, wetten en regels. Het is nooit beter of slechter, het is gewoon anders. Als je dat beseft kan je ook gewoon hier, net zoals in Nederland, je ogen laten testen en een bril kopen, de tandarts bezoeken of naar de medische hulppost gaan. Een groot verschil met Nederland is hier -en in heel zuid Europa- het respect, het geduld en de vriendelijkheid waarmee men met anderen/ouderen omgaat. Je wordt serieus genomen en jou wordt gevraagd achteraf te laten weten of de medische zorg resultaat heeft gehad. Kosten: gratis tandheelkundige behandeling, 5,- voor een bezoek aan de medische hulppost (mag je een keer gaan storten bij het postkantoor wanneer je er aan toe komt) Apotheekkosten vele malen goedkoper, geen gezeur over een herhaling van een medicijn dat je in Nederland gebruikt, je krijgt het gewoon mee. Medische zorg: een verademing om serieus genomen te worden; men beschouwt je verantwoordelijk voor jezelf, waardoor je niet het gevoel krijgt als een kind behandeld te worden. Oud ben je hier overigens pas boven de 70. Je krijgt geen korting bij musea, je mag wel aanspraak maken op een speciale zitplaats in de bus. Rollators zijn er weinig, vanwege de heuvelachtige straten en met de slechte bestrating is dat ook niet praktisch. Men heeft een stok en verder hulp van iedereen die je tegen komt op straat. Oudjes zijn in dit land behoorlijk trots op hun mobiliteit en ze zijn nog volledig geïntegreerd in het sociale leven. Zij tutten zich op voor de zondagmiddagwandeling met de kinderen, die hun (groot-)ouders goed nalopen. Wanneer je in zuid Europa reist in 2 jaar tijd en er 5 maanden woont ga je je afvragen of het misschien wel beter leven is in deze contreien.

Verkeer.

Dankzij het (trage) netwerk van bussen en trein is vrijwel elk dorp te bereiken, maar wie niet uren wil wachten kan niet zonder een auto. Het links en rechts voorbij scheuren van automobilisten, ook in bochten en tegen de heuvel op, is voor ons gedisciplineerde noord/westerlingen abnormaal hachelijk en een enorme ergernis. Wij kunnen ons in ons kleine infrastructuur-landje niet indenken hoe groot een eiland Sicilië is en hoe ver men daar naar zijn werk moet rijden over een bochtige heuvelige tweebaansweg. Een fatsoenlijke snelweg is nog lang niet afgebouwd en het duurt eeuwen om van Syracuse naar Ragusa te komen, dus

dan maar lukraak. De gedenkbloemetjes zijn de bewijzen dat het hier ook vaak mis gaat in het verkeer en er veel dodelijke slachtoffers te betreuren zijn. Je kan het ook anders zien: je moet flink rechts blijven rijden als je een klein autootje bent; op die manier kan je makkelijk ingehaald worden ook als er tegenliggers aan komen en dan hoef je je immers ook niet te ergeren. En dat wordt jou af en toe aangeleerd met een vermanend getoeter.

Het land is enorm. In de 5 maanden dat we er verbleven hebben we slechts een klein deel kunnen zien met de huurauto. De Barokke steden in de driehoek van zuidoost Sicilië zijn prachtig. Evenals het natuurgebied Panthalia, met zijn kloven, grotten en Necropolis, de baaien van zuid Sicilië, de witmarmere kust Scala dei Turchi, de tempels van Agrigento, de Villa Romana, Syracuse en zijn archeologisch museum. De absolute highlight was onze avontuurlijke tocht met Roelof en Mieke van de Blanca naar de eruptie van de Etna waar de lava over de sneeuwhegelingen vloeide. Zie de site, de video.

Het weer in de Med

Onze ervaring is dat perioden van slecht weer zeer intensief en lang kunnen worden afgewisseld met perioden van goed weer. Een fenomeen dat we in Nederland niet kennen. Weinig mensen weten dat het in dit deel van Europa zó kan spoken. Op grotere hoogte tot vlak bij Marina di Ragusa sneeuwde het deze winter, net als in heel zuid Italië tot in Griekenland. Laagste temperatuur gemeten in Marina di Ragusa: -1 graden in de nacht en overdag 7 graden. Ragusa stad ligt op 400 m. hoogte en daar was

het 5 graden kouder. Sicilië is in de winter een vangnet voor de regen, storm- en koufronten uit het noorden en westen, waarbij de kachel veel comfort biedt. De zon staat in Sicilië echter hoog. Eind januari is dat gelijk aan zonsterkte in juni in Nederland. Dat brengt de hele winter veel licht en de temperatuur loopt overdag snel op naar 16 graden.

Nuttig Socializen

Porto Turistico Marina di Ragusa heeft een leuke en nuttige overwinteraars-community. Je kan je aansluiten bij een clubje, soms draait men een film en 2 x per week is er een happy hour in de Italiaanse Bar. Hier ontmoet je vertrekkers van meerdere windstreken en men wisselt nuttige informatie uit over waar je wel of niet moet varen en in welke maand, over routes en havens, de winden in bepaalde streken, ervaringen met diensten en winkels. Elke ochtend is er een “netje” op Marifoonkanaal 77, waarin die onderwerpen ter sprake komen en waarop je kan reageren. De “borrel” waar je gelijkgestemde reizigers ontmoet heeft ons vrienden gebracht en we hebben veel positieve adviezen gekregen over kusten die we willen bevaren in 2017 en 2018 en waarover

soms een negatief beeld bestaat. Wij, op onze beurt hebben bezienswaardige kusten, eilanden en steden aanbevolen en onze eigen tips gegeven.

Vluchtelingen

Alleen al havenstad Pozzallo in de provincie Ragusa neemt jaarlijks 7000 vluchtelingen op. Zij worden in een klas onderricht over wat ze van de westerse maatschappij kunnen verwachten. Veel vluchtelingen worden op Sicilië illegaal in de kassenfruitteelt ingezet en leven in barre omstandigheden. Ze accepteren hun uitbuiting en situatie, want ze hebben een beter leven dan in hun eigen land. Ze vinden hun weg naar de winkelcentra en houden hun hand op. Bij supermarkten staan ze hele dagen te wachten tot ze wat geld krijgen en Italianen geven dat regelmatig.

Kerstmis was voor ons een stil feest. Veel overwinteraars waren deze keer naar huis. De Italianen vieren Kerst in familiekring en in de kerk. De winkels liggen tot aan het plafond met Panettones, de traditionele cake die men aan elkaar geeft met kerst bij familiebezoek. Wij hebben tijdens onze overwintering minder bezoek gekregen dan verwacht. Terwijl Marina Ragusa betaalbare appartementen heeft en Catania makkelijk aan te vliegen is. Toch hebben we een aantal fijne dagen gehad rond oudjaar met de vrienden Mirjam en Jan, en in april met Toni en Lieve.

Italiaanse lekkernijen. Typisch Siciliaans is de Canolo, de Cassata, de Granita en het broodje (Brioche) ijs. Populair en ook bij ons, is de Arancino, de hartige hap, een gefrituurde (pikante)bal met risotto en tomatensaus/gehakt/kaas. En natuurlijk is de koffie onovertrefbaar. Daarnaast heeft Peter zich het vak van Nero di Sepia maken, aangeleerd; inktvis in de zwarte inksaus met pasta.

Odin en Freija

In Marina di Ragusa is een veterinaire praktijk en de arts komt aan boord voor de jaarlijkse inentingen tegen kattenziekte en niesziekte, waardoor de katten geen stressvolle tocht naar de dokter hoeven te krijgen. Voor onze reis naar Kroatië en met name Montenegro en Albanië, gelegen buiten de EU moesten wij de katten laten inenten voor Rabiës, wat normaal elke 5 jaar moet. Omdat we een certificaat moesten hebben waaruit blijkt dat de katten voldoende antistoffen in hun bloed hebben tegen Rabiës al we uit Italië vertrekken, vond de arts het verstandig om ze eerder dan in 5 jaar, in te enten. Na een maand werd er bloed afgenomen en opgestuurd naar een laboratorium waar bepaald werd of ze voldoende antistoffen in hun bloed hadden. Na een week

kregen wij de certificaten per mail toegestuurd: perfetto. We konden met een gerust hart afreizen naar Montenegro, maar nog belangrijker: terugkomen in de EU, zonder dat de katten in quarantaine zouden hoeven.

De katten zijn net zo flexibel als wij. Daarbij zijn ze gewoon al snel vergeten hoe het er gisteren uitzag, dus is elke dag weer een nieuw avontuur, en elk ponton moet opnieuw ontdekt worden. In Marina di Ragusa begonnen ze echter de weg naar het hoofdponton te kennen. Vooral tegen de avond was dat hun avontuurlijke uitje, met Peter. Jachtinstinct kan je niet remmen, de Duitse boot aan het eind van ons ponton had kanariepietjes en hoe intensief we Odin ook in de gaten hielden, hij stond op een dag toch met zijn klauwen tegen de kooi. De katten zijn het weermanetje en -vrouwje ze gaan niet naar buiten als het niet lekker wordt. Verder zijn het volwaardige huisgenoten. Ze gaan meer en meer een kattentaal gebruiken en leveren commentaar op alles, komen met een miauw binnen en zitten elkaar achterna op het parcours bimini-buiskap-voordek.

Gezondheid tijdens de overwintering

De rug van Annelies heeft aandacht nodig. Dat betekent dat Annelies zich, net iets meer dan een ander, moet blijven disciplineren in de zin van recht zitten, oefeningen doen, opstaan van een stoel en de boot niet gekromd binnenlopen. Bezoek aan de Chiropractor in Middelburg in mei vlak voordat we gingen reizen, bracht enorme verlichting die maanden aanhield. Stress in een tweede grote factor naast verkeerde houdingen. En dan blijkt Annelies ineens geen lenzen meer te kunnen verdragen. Ogen zijn droog en rechteroog geeft pijn. Pas in mei in Nederland heeft een oogkundige de diagnose gesteld dat er een beschadiging is op hoorn/bindvlies, niet ernstig maar soms knap vervelend.

De verhuur van ons huis.

Verkeerde inschatting: permanente verhuur zou beter zijn dan tijdelijke verhuur aan meerdere mensen. Wij namen Makelaar R te Middelburg in de armen. Onze 3^e huurder, ene A.S., zou minimaal een jaar huren. N.B. het betreft een volledig gestoffeerde en gemeubileerde woning. Na wederzijdse tevredenheid na het eerste jaar, maakten wij een nieuw contract voor nog twee jaar. Ondertussen was hij A.S. zo geslepen om systematisch spullen van ons, zelf en door ons, te doen verwijderen hetgeen wij aanvankelijk oogluikend toestonden. Achteraf gezien had deze meneer, en nog meer zijn vrouw, liever een lege woning gehad. Wij hebben, blij met permanente bewoning, het de huurder zowaar 200% naar de zin gemaakt en ons uiteindelijk rot gesjouwd om spullen op te slaan en op zijn verzoek meer ruimte te maken. Na onze derde intensieve inzet daaraan in oktober 2016 (met hartklachten van Annelies daarna) vonden wij ons huis ons huis niet meer, kregen wij zijn tactiek door en besloten de door ons ingehuurde en betaalde tweewekelijkse schoonmaak (niet in contract opgenomen) van "zijn" huis" te staken, met een opzegtermijn van 1 maand. De huurder heeft zich toen door zijn felle ordinaire taalgebruik en uiterst

agressieve opstelling meteen in de kaart laten kijken. Meerdere klachten over onze spullen volgden en wij riepen onze Makelaar R in, als scheidsrechter. Beschuldigingen over en weer, waarbij de huurder zijn manipulatieve dwangmatige gedrag doordreef door middel van beschuldigingen, leugens en respectloosheid ten aanzien van ons, en onze spullen. Onze makelaar R bezocht de huurder en hoorde eenzijdig verhaal aan en deze ging aan de zijde van de huurder staan. Wij besloten meteen: hij gaat ert zo snel mogelijk uit. We schakelden een advocaat in. Deze zaak sleepte vanaf januari tot 1 juli waarbij bleek dat Makelaar R totaal onvakkundig was en niet op de hoogte van wetgeving t.a.v. huurcontracten en huurplicht. Huurder A.S. is uiteindelijk per 1 juli uit het huis weggetrokken. De onkunde en partijdigheid van onze Makelaar R in de affaire met A.S. hebben een sterke wissel getrokken op ons, het meest op Annelies.

Op dit moment wordt het huis verhuurd door de zeer professionele verhuurder en organisatie Belvilla, waar we zeer tevreden over zijn.

Antifouling en klusjes

Een overwinterperiode is dan uiteindelijk wel een moment om je boot op de kant te zetten. We kozen ervoor om dat niet te doen, in Marina di Ragusa is dat prijzig en je mag er geen onderhoud zelf aan het schip doen, in Crotona - Zuid-Italië zou ons dat verfraging opleveren in een reis die behoorlijk uitgebreid gepland was. Peter besloot om de boot zelf van aangroei te gaan ontdoen in ankerplaatsen en met de snorkel en/of duikfles gepaard onder de boot te gaan. In Marina di Ragusa heeft Peter onder water foto's van onze schroef gemaakt en die schoongemaakt samen met die van de burens. Op het allerlaatst beginnen overwinteraars dan te beseffen dat er nog wat klusjes gedaan moeten worden die we op de lange baan hebben geschoven, want zeg nou zelf: overwinteren is ook tijd voor plezier met anderen, uitjes, naar Nederland met Kerst en relaxen in het zonnetje. Onze kleine klussen waren: Relingnet afwerken; Filter tussen boiler en waterleiding installeren, schakelpaneeltje maken, kompasverlichting apart schakelen, gevlochten redding touwen voor de katten maken, kledingkast verbouwen en twee keer het verwarmingselement van de boiler vernieuwen- dat door het leidingwater met veel kalk was aangetast en Annelies maakte van een oud zonnescrm zonwerende hoezen voor alle luiken, ramen en zelfs voor de ramen in de buiskap.

Ook hebben we toch weer een aantal extra zaken aangeschaft waaronder: Yoghurtmaker; Bril Annelies; Zoomlens voor de Canon fotocamera; Kattengrit, Kattenvoer; nieuwe elektrische Fiets; Filters motor; Verwarmingselement boiler; zeilmes.; laptop (nadat er cola over de oude was gegaan) en beeldscherm.

Op 17 mei verliet de Skadi de haven van dorpje Marina di Ragusa voor onze Giro Adriatico, op weg naar nieuwe avonturen maar daar later meer over jonge vrienden.

Tot de volgende nieuwsbrief

Tot Skadi

